

ת"פ 44552/12/16 - מדינת ישראל נגד קרמאן שעבאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 44552-12-16 מדינת ישראל נ' שעבאן(עציר)
תיק חיצוני: 68/2016

בפני	כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	באמצעות פמ"מ על ידי עו"ד פליישר
נאשם	קרמאן שעבאן (עציר) - הובא וע"י עו"ד אורי בן נתן

החלטה

- מונחת לפניי עתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א-1971 [להלן: "פקודת הראיות"].
- כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של שוד מזוין בנסיבות מחמירות, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע, כאשר עסקינן בשוד המתלונן בצ'ינג' במודיעין על ידי הנאשם יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה.
- לטענת הנאשם, כלל לא נכח במקום. שמעתי פירוט של קו ההגנה של הנאשם במעמד צד אחד וכן קיימתי דיון בנוכחות ב"כ המאשימה וגורמי מודיעין במעמד צד אחד.
- את המבוקש בעתירה בחנתי על רקע העקרונות הקבועים בסעיף 45 לפקודת הראיות, אשר תוקן לאחרונה במסגרת תיקון רחב לפקודת הראיות ולחסד"פ בנושא חומר מודיעיני (חוק סדר הדין הפלילי, תיקון מספר 75, התשע"ו-2016, ס"ח התשע"ו 1140).
- התיקון כולל תוספת בסיפא סעיף 45 שהיא למעשה הבהרה וקונקרטיזציה בנוגע להליך פלילי, של המבחן הכללי, המופשט יותר, הקבוע בסעיף לגבי חשיפת חומר חסוי: "**כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מהעניין שיש לא לגלותה**". מיד בהמשך הסעיף מופיעה התוספת שלשונה: "**ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם**".

6. בהתאם לתיקון, מקום שהראיה החסויה "חיונית להגנת הנאשם", אזי הכף מוטה לטובת חשיפת המידע החסוי. ראיה חיונית להגנת הנאשם משמעותה ראיה שיש בה "פוטנציאל מזכה" דהיינו אם היא עשויה לעורר ספק סביר באשמתו. לעומת זאת, מקום שהראיה עשויה "להועיל" להגנת הנאשם, אך אינה בגדר ראיה "חיונית" להגנתו, יש לערוך איזון בין מידת התועלת להגנת הנאשם לבין עוצמת האינטרס הציבורי המוגן על ידי תעודת החסיון (ראו לעניין זה: בש"פ 4873/17 **נפתלי יפה נ' שר הביטחון ומדינת ישראל** [06/07/17], מפי כב' השופט מזוז, פסקאות 11 ו-12).

7. עוד יש להוסיף, כי דינמיקה שכיחה היא, כי במהלך דיון בעתירה לגילוי ראיה, ולאחר שבית המשפט נכנס לעובי הקורה ובוחן את החומר החסוי, הוא מעורר שאלות ומחליט כי הגם שאין מקום לגלות את החומר החסוי, יש מקום לעבות את רמת הפירוט שניתנה לגביו על ידי התביעה לכתחילה (ראו לעניין זה: בש"פ 1459/15 **הירשמן נ' מדינת ישראל** [29/03/15], פסקה 11 להחלטתה של כב' השופטת חיות).

8. לאחר שקיימתי דיון במעמד ב"כ המאשימה וגורמי המודיעין הרלוונטיים, תוך יישום כל העקרונות שפורטו לעיל ועל רקע קו ההגנה שנמסר לי על ידי הנאשם בגלוי ובדיון החסוי, אני מחליטה כדלקמן:

א. לאחר ששמעתי את הגורם המודיעין הרלוונטי לידיעה 16-0536-917 שוכנעתי כי הפרפרזה כוללת את כל המידע שיכול להועיל להגנה, כאשר בנוסף ישנם חומרי חקירה גלויים רלוונטיים בתיק החקירה. חשיפת יתר פרטי הידיעה המודיעינית, לרבות המקור, עלולה להביא לפגיעה בעניין ציבורי חשוב כמפורט בתעודת החסיון ואין בהם כדי לקדם את ההגנה.

ב. לאחר ששמעתי את גורם המודיעין הרלוונטי לידיעה 16-0531-547 שוכנעתי כי הפרפרזה כוללת את כל המידע שיכול להועיל להגנה. אוסיף, כי ממילא המדובר בידיעה המתבססת על שמועה.

ג. לאחר ששמעתי את גורם המודיעין הרלוונטי לידיעה 16-0503-394 שוכנעתי כי אין מקום לחשוף את מוסר הידיעה, כאשר אין בזהות המקור כדי לקדם את ההגנה. יחד עם זאת, גורם המודיעין קיבל את עמדתי שניתן להוסיף לפרפרזה המצויה בידי ההגנה את המידע הבא, שנמסר על ידי אותו מקור: **"את רכב הטיוטה קיבל חסין שעאבן אחיו של קרמאן ממחמוד אבו גאנם. כמו כן ישנה מעורבות של אחד מהבעלים של הצ'ינג' אשר שיתף פעולה עם השודדים"**.

ד. באשר למבוקש בסעיף 3ב' לעתירה לגילוי ראיה, שוכנעתי כי מדובר בשיטות ואמצעים בלבד, אשר ממילא אין בהם כדי לקדם את ההגנה.

ה. באשר לסעיף 3 ג' לעתירה: חשיפת חומר חקירה שמסומן א' עלול לחשוף שיטות ואמצעים וממילא אין בו דבר כדי לקדם את ההגנה;

חומר חקירה שסומן ב' עניינו שיטות ואמצעים, כאשר אין בו כדי לקדם את ההגנה וממילא נחשפו חומרי חקירה גלויים קשורים רלוונטיים.

חומר חקירה שמסומן ג' קשור לנתוני התקשורת והחומר שנתבקשו במסגרת סעיף ב' לעתירה, כשראו התייחסותי לעיל בס"ק ד.

המזכירות תעביר החלטה זו לאלתר לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

חתימה